FRANCKESCHE
STIFTUNGEN

Alte Drucke

ANTO. DE BVTRIO || IN QVINQVE LIBROS DECRE=||TALIVM COMMENTARIA ... Summarijs ... Flori || de Sura Lugdunen[sis] ... || ... ||

... || SVPER QVINTO DECRE=||TALIVM. || CLARISSIMI IVRIS || VTRIVSQVE DOCTORIS DOMINI || Antonij de Butrio super Quinto Decre=||talium accuratissime excusa, ... || ... ||

Antonius <de Butrio>

Lugduni, 1532

De maledicis. Rubrica.

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150710

Visual Library

diſpenſatio. Hoſt. dicit cõtra: quia hoc fuit de iure cõmuni. ⁊ ad hoc
facit. j. reſponſo. quia reſpondet per viam conſultationis ⁊c.

¶ De maledicis. Rubrica.

¶ Percuſſionũ alia fit lingua: alia fit manu: ex quo. ſ. proximo tra
ctauit de vna: hic ſubijcit de alia. Materia habetur ſm goff. xxiij. q.
iij. de illicita. cum tribus. c. ſeq.

1 ☞ Maledicus pape puniendus eſt vt ceteri abſtineant.
2 Maledicere non licet fratri ſuo: nec magiſtris: nec doctorib⁹ nec re-
ligioſis licet in ſermonibus.
3 Iracundie calore dictum non punitur.
4 Iniuriam propriam remittere nullus tenetur.
5 Iudex quo caſu põt in cauſa propria iudicare pro iniuria ſibi illata.

1 In notuit. † Maledicus pape puniendus
eſt vt alij abſtineãt. h. d. primo
ponit culpã: quã ſcđo puniri mãdat. ibi: ipſum ſub-
2 dẽs cauſam ibi: vt pena. † An frater debeat detrahi.
dicit gl. qđ nõ. x. q. j. in ſumma. nec magiſtris nec do-
ctoribus: vt in. c. detractiones. e. q. nec religioſi in ſer-
monibus prelatis eccleſiarũ detrahere debẽt: alias duob⁹ menſibus
penis ſubiaceãt que pro grauibus culpis eis ſolent infligi. vt in cle-
3 men. ſi religioſi. de priuil. ¶ † Op. qđ ex temeritate dictũ nõ puniat
ſicut nec iracũdie caloris. ij. q. iij. §. notãdũ. C. ſi quis imperatori ma
le. l. vna. Item nemo põt propriã iniuriam ⁊c. Item nemo iudex ⁊c.
Solu. non mãdat hic puniri propriam iniuriam ſed iniuriã eccleſie
quã etiã remittere non põt. lxiij. di. ſalonitane. vel põt papa iniuriã
ſibi a ſubiecto illatã punire cũ nõ habeat ſuperiorẽ. Ad prima ↄtra-
4 ria rñdeo qđ loquũtur de benignitate. † Nã propriã iniuriã quis re-
mittere non tenetur. Uel dic qđ verbũ remittere dꝫ: ibi non capitur
prout capit: hic per gl. ſed dicit ibi imperator remittere dꝫ ad ipſum
vt puniat: ſm Accur. ibi. ⁊ ſic nõ ob. Io. an. remittit. de verb. ſigni. ex
parte. iij. q. vij. ſi quis erga. ⁊. c. ſi quis ab epo. et de peni. c. romana. li.
5 vj. ¶ † Hanc qõnem diſputauit Iac. de are. quã ponit Cy. in. l. j. C.
ne quis in ſua cauſa. vnde dicit diſtinguendũ: aut iniuria eſt notoria
et lꝫ: vt. d. c. Romana. aut non eſt notoria: ⁊ tũc aut reſpicit dignita
tem ⁊ põt. Aut reſpicit perſonã: ⁊ nõ põt punire: põt tñ capere ma-
lefactorẽ ⁊ in cuſtodiã ponere ſucceſſori vel pncipi reſeruãdo cogni-
tionẽ: ⁊ penã. ff. de adulte. l. capite. ⁊. l. ſi adulteriũ. §. ſi. vbi refert Cy.
Pe. de Bel. perti. dicere qđ lꝫ iudex iniuriã ſuã que dignitatem vel
rẽpublicã reſpicit punire põt: C. de offi. eius qui vi. alteri⁹ gerit. l. j.
et. ij. non tñ ipſe ſolus poterit ius dicere. vñ ſi delegatus fuerit recu-
ſabit. Si ordinarius poterit peti alius adiungi. C. de iudi. l. qui aper
tiſſimi. ⁊ in auť. ibi poſita: qꝛ cũ ſecũdario reſpiciat perſonã eius me-
rito poteſt dici ſuſpectus: qđ dicit eſſe equum. Io. an.

1 Blaſphemãtes deũ vel aliquẽ ſanctũ ⁊ maxime beatã virginem qua
pena puniantur. nu. 9.
2 Peccare publice quando dicatur aliquis.
3 Blaſphemantes deũ calore iracundie an incurrant penam de qua
in preſenti capitulo: ⁊ quando dicatur aliquis blaſphemaſſe in pu-
blicum.
4 Pauperes quare ſunt magis apti ad reficiendum diebus domini-
cis ꝙ alijs.
5 Ieiunari non debet diebus dñicis.
6 Penã ſtatutã quã quis incurrit ratione delicti cõmiſſi poteſt iudex
tranſmutare quã habeat iudex ſecularis vel eccleſiaſticus imponere
blaſphematori. nu. 9.
7 Diſpenſatio an repellatur indiſtincte in penis blaſphematorum.
8 Pene quare ponuntur quãdoqꝫ inter ſtatuta.

1 Statuimus. † Hic ponitur pena blaſphemã-
tis deũ vel aliquẽ ſanctorũ. h. d.
Primo ponit penã iudicis eccleſiaſtici. ſcđo penã tẽpo-
ralis ibi. ſi per tẽporalẽ. Quid de clerico: dic qđ nõ habet
locum hec pena: quia non debet publice penitere: ſed alias ad arbi-
2 trium punitur. de biga. c. j. et. ij. ¶ † Quero qñ dicãtur publice pec-
care ſeu blaſphemare. dic qđ, qñ hoc faciunt ſiue in platea ſiue in ca-
mera multis audientibus ⁊ epo referẽtibus. ad hoc. ſ. c. proxi. et de
exceſ. prela. c. inter dilectos. ⁊. c. quã ſit graue. de ver. ſig. l. palã. dũ, ta
men id cõfiteatur vel ſi negauerit cõuincať. de accu. ſi cõſtiterit. Sec⁹
eñi ſi nõ conuincatur: lꝫ dixerit corã plurib⁹: puta qꝛ illi tales ſunt a
quibus cõuinci nõ põt: puta furioſi vel pupilli: ſm Hoſt. vel dicitur
publice qñ eſt vulgariſſimũ: ⁊ ex hoc pctõ multos ſcãdalizat. xxvj. q.
vj. c. ſi. vt qꝛ frequẽter hoc cõmittit: vel qꝛ notoriũ eſt iuris vel facti.
3 de coha. cler. ⁊ mulie. veſtra. † Quid ſi hoc dixerit ex calore iracundie
vel ebrietate. dicit La. ⁊ Ab. qđ non hꝫ locũ hec pena per verbũ pre-
ſumpſerit: licet eñi fortiter peccet non in tñ. An inferior epo abſol-
uat: dic qđ non: quia hic eſt de caſibus reſeruatis epo: vt hic ibi. per
epm. de quibus. j. de pe. ⁊ re. ſi eps. lib. vj. Qđ eſt verũ de publico: ſm
Hoſt. de occulto põt abſoluere oĩs preſbyter ſm eũ: ſuus vero eps
etiã põt cõmittere non epo: vt in dicta decr. ſi eps. ad hoc. xxvj. q. vj.
c. ſi. An ſi hic i extremis vult penitere deť ei ſepultura eccleſiaſtica:
dicit Uin. qđ ſi per epm eſt lata ſñia contra eũ non ſepelietur. al's ſic.
4 ¶ † Quero quibus diebus debebit reficere. dic diebus dñicis: ſm
doc. cũ in illis melius reficiant pauperes ⁊ magis ſint apti ad reficiẽ
dum: cũ nec etiã ſit ieiunandũ. de conſe. di. iij. §. ſi quis. ⁊. c. ieiunia.
5 † Quid ſi nõ põt ſoluere. v. ſolidos. dic qđ trãſmutabitur in aliã. ſ. c.
prox. ff. de in ius vo. l. ſi ſerui. vel ſm Hoſt. querat illos hoſtiatim vel
tm̃ ſeruiat iudici qđ tãte quãtitati ſatiſfaciat: vt no. de iude. c. j. dicit
etiã Hoſt. qđ nõ minus. v. cũ inter. xl. ⁊. v. pena erit arbitraria conſi
6 deratis facultatibus. ad hoc de decimis. c. j. ¶ † Quis habebit hãc
pecuniariã penã. dic qđ ſecularis iudex clerico et laico: per id qđ ſe-
quiť inter alia cõmittat ⁊c. Alij cõtra qđ iudex eccleſiaſtic⁹ ab vtroqꝫ
cũ ſit crimẽ eccleſiaſticũ. dicunt gof. ⁊ Abb. qđ iudex laicus habebit
penã laici. ⁊ iudex eccleſiaſticus penã clerici. ad hoc de hereti. excõi-
camus: ⁊ facit gl. de exceſ. prela. c. qꝛ diuerſitatẽ. ad hoc de iude. c. ita
7 quorũdã. † An idiſtincte repellať oĩs diſpẽſatio in his penis. dicit
Hoſt. qđ ſic: niſi ex magna neceſſitate diſpẽſareť: vt ſi hõ ſit honora-
bilis pſona quã nõ deceret publice penitere: ⁊ vult illã redimere ma
8 gnis eleemoſynis. ad hoc de ſen. exc. mulieres. ¶ † Quero qre hoc
mãdat poni inter ſtatuta. dic ne poſſit allegari ignorãtia: ⁊ vt inclu
dať in iuramẽto ptãtis. de iureiur. veniẽtes. c. j. lib. vj. ⁊ ſi cõicãs non
vult penitere cõpelletur per epm. ſ. c. proxi. ſm Hoſtiẽ. qui remittit
9 ad ſummã. e. ti. §. ſi. ¶ Opp. qđ imponatur alia pena in auť. vt non
lux. contra naturã. coll. vj. Sol. puniť pena iſta ⁊ illa: quia puniť vlti
mo ſupplicio: et ſm canones excõicať: ⁊ clericus deponiť. xxij. q. j. ſi
quis per capillũ. Oẽs alie gl. ſunt literales. ¶ Gl. vlti. in ſi. ibi mini-
mis. per hanc. l. dicit hic gof. ⁊ gloſ. de iniur. c. olim. qđ ſi plures ſint
vſuales monete dabitur minor. Hoſt. dicit qđ dabitur viſitatori. Gl.
dicit qđ procedit quando ſunt pariter viſitate ⁊c.

¶ De clerico depoſito: excõicato: interdicto miniſtrãte. Rubrica.

¶ Uiſo. ſ. de plurib⁹ delictis: ⁊ qꝛ clerici propter delicta qñqꝫ excõi
cantur: qñqꝫ interdicuntur: ⁊ qñqꝫ ſuſpẽdũtur: ⁊ talis poſt hmõi pe-
nas celebrat cõtra iuris interdictũ: ⁊ ſic incurrit nouũ delictũ: de cu-
ius delicti pena erat videndũ. Ideo poſt precedẽtes rubricas ponit
iſtam. Materia habetur xj. q. iij. prima charta. c. penul. et quaſi per
totum. ⁊. l. diſtin. accedens ⁊c.

1 ☞ In officio a quo quis depoſit⁹ eſt ſi aliquis miniſtrarit qua pe-
na puniatur.
2 Clerici depoſiti appellatione nõ cõprehenditur diaconus.
3 Dictio aduerbialis dudum habet tacitam abnegationem de pre-
ſenti.
4 Pena abſciſionis que ſit.
5 Depoſitionis pena cadit in clericum exiſtentẽ in minoribus.
6 Miſſam ſi clericus iniuſte depoſitus celebrarit nõ incurrit penã ex-
cõmunicationis de qua in preſenti capite.
7 Clericus depoſitus cũ quo diſpenſatũ eſt põt celebrare.

1 Si quis. Breue eſt: ideo nõ ſummať: nec diui
ditur. ¶ † No. penã depoſiti mini-
ſtrãtis in officio a quo depoſitus eſt: qꝛ ab eccleſia dꝫ
2 excõicari. ¶ † No. qđ appellatione depoſiti preſby
3 teri nõ cõprehẽditur diaconus. ¶ † Not. qđ hoc ad-
uerbiũ tpis dudũ. habet tacitã abnegationẽ de pre-
4 ſenti. ¶ † Quero que ſit pena abſciſionis. dic qđ pena excõicatiõis
monitione tñ premiſſa: ſm Inno. qꝛ abſciſus diciť ab eccleſia qui eſt
excõicatus. ¶ Gloſ. j. querit quid de clericis in minoribus. dic qđ eſt
5 idem. ¶ † No. hanc gl. qđ pena depoſitionis cadit in clericũ exiſtẽ-
tem in minoribus. de quo vide per Io. and. in. c. ij. de prebẽ. libro. vj.
6 ¶ Glo. ij. op. qđ etiã ſi iniuſte ſit depoſitus habeat locũ pena de qua
hic: qꝛ lꝫ iniuſte ſit depoſitus. xj. q. iij. epos. Sol. dicit gl. qđ ſi iniuſte
depoſitus et reſtitutus celebrať ſine pena: ſi eſt iniuſte depoſitus ita
qđ ſentẽtia ſit nulla: adhuc celebrat ſine pena: qꝛ ſentẽtia eſt nulla. ij.
7 q. vj. §. diffinitiua. vt lit. non conteſt. accedens. ¶ † Gloſ. vlti. op. qđ
nõ abſcindatur ab eccleſia depoſitus celebrãs. ij. q. vj. de cauſis. So.
ibi, diſpenſatum fuit. vt. xliiij. diſt. ſalonitan e.

1 Miſſam celebrans degradatus vel ſuſpenſus ⁊ monit⁹ ſi nõ deſiſtat
excõicatur: qđ ſi monitionẽ negligat ad requiſitionẽ eccleſie per ſecu
larẽ principem exilio traditur.
2 Clerici appellatione non cõprehenditur preſbyter.
3 Correctio ſumitur qñqꝫ pro monitione.
4 Officio diuino ſi quis ſuſpenſus ſe ex contemptu immiſcuerit quo-
modo puniatur.
5 Clericus incorrigibilis eſt curie ſeculari tradendus.
6 Exilij penã an poſſit eccleſia imponere.
7 An iura que dicũt quem in officio ſicut prius celebrãtem incurrere
irregularitatem quando depoſitus vel ſuſpẽſus an procedãt in cle-